

מ"ת 2887/03/17 - מדינת ישראל נגד עאדל עיסא

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

מ"ת 2887-03-17 מדינת ישראל נ' עיסא
תיק חיצוני: 104971/2017

בפני	כבוד השופט טל פרי
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	עאדל עיסא

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר בהחלטה הנוגעת למעצר המבקש, על פי סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1966.

נגד המבקש הוגש ביום 9.3.17 כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, מסירת פרטים כוזבים ונהיגה ללא ביטוח.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המבקש עד תום ההליכים.

בבקשת המעצר צוין כי מדובר במבקש אשר לחובתו 25 הרשעות קודמות כאשר האחרונה הינה בגין גרימת מוות ברשלנות בגינה נדון ל- 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, פסילה של שנים ו- 12 חודשי מאסר על תנאי ברי הפעלה (יצוין כי על הרשעתו זו הוגש ערעור אשר מונח לפתחו של בית המשפט העליון).

בהחלטתי מיום 9.3.17 קבעתי כי המבקש יעצר עד להחלטה אחרת ויישלח לקבלת תסקיר.

ערר שהוגש על החלטה זו התקבל והמבקש שוחרר למעצר בית מלא בפיקוח אנושי בצירוף ערבויות והפקדת מזומן בסך 75,000 ₪.

עתה עותר המבקש להתיר לו לצאת לעבודה כאשר מקום העבודה מרוחק מרחק של כ- 200 מטרים מביתו, בו שוהה הוא במעצר הבית.

עוד צוין בבקשה כי המבקש ייצא למקום העבודה בליווי המפקח אשר אושר בהחלטת בית המשפט המחוזי, שכן, המבקש והמפקח עובדים יחדיו.

ב"כ המבקש טען כי במהלך התקופה בה נתון המבקש במעצר בית, הוא הוכיח כי ניתן לתת בו אמון ולא הפר את התנאים שנקבעו לו.

עוד טען ב"כ המבקש, כי יש לאפשר לו לפרנס משפחתו, גם במהלך תקופת מעצר הבית, כפי שנקבע בפסיקה.

ב"כ המשיבה התנגדה לכל שינוי בתנאי מעצרו של המבקש וטענה כי לא חלף פרק זמן ניכר ממועד תחילת המעצר ואין שינוי בנסיבות, המצדיקים שינוי בתנאי המעצר.

דין והכרעה

סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1966, שכותרתו - עיון חוזר בהחלטת בית המשפט, קובע בזו הלשון:

"עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, השתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

בבש"פ 6845/07, קוסטריקין נגד מדינת ישראל, קבעה כבוד הש' ארבל:

הדרישה באשר לחלוף זמן ניכר מעת מתן ההחלטה, היא גמישה והפרשנות הניתנת לה מותאמת לנסיבות כל מקרה ומקרה, תוך יציאת איזון ראוי בין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי בשל חלוף הזמן, אל מול האינטרס הציבורי. נראה כי הקביעה שעבר "זמן ניכר" מעת מתן ההחלטה, באופן המקיים עילה לעיון חוזר בהחלטה, הנה תולדה של נסיבות העניין. פרק זמן מסוים ייחשב כ"ניכר" בשים לב, בין השאר, למאזן שבין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי, בשל חלוף הזמן, אל מול האינטרס הציבורי כי ימשיך לשהות במעצר באותם תנאים. במסגרת מאזן זה יובאו בחשבון, בין היתר, חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, מידת המסוכנות שלו, התנהגותו במעצר או אופן עמידתו בתנאי חלופת המעצר ונסיבותיו האישיות: המשפחתיות, הכלכליות והנפשיות... במכלול השיקולים יש ליתן את הדעת גם למהות הבקשה. במידה שמדובר בבקשה מצד נאשם המשוחרר לחלופת מעצר לעבוד ולהתפרנס, יטה בית המשפט להיענות לבקשה וזאת ככל שהדבר לא פוגע באינטרס הציבורי או בהליכי המשפט ובכפוף לתנאים מסוימים אשר יאינו את

מסוכנותם".

לאחר ששקלתי מהות הבקשה, טיעוני הצדדים, עיינתי בפרוטוקולים בהחלטת בית המשפט המחוזי ובתיק העיקרי, סבורני כי טרם בשלה העת להורות על שחרורו של המבקש לעבודה.

המבקש מצוי בתנאי מעצר בית מזה כחודשיים ימים ובוודאי לא ניתן לומר כי מדובר בפרק זמן משמעותי המצריך עיון מחדש בהחלטה.

זאת ועוד, המבקש טוען כי יש מקום להתיר יציאתו לעבודה מאחר ומקום העבודה נמצא סמוך לביתו ואולם, חומר הראיות מלמד כי המבקש נעצר בעקבות מידע מודיעיני כאשר שוטרי ימ"ר את"ן התמקמו **בסמוך למקום עבודתו** ושם הבחינו במבקש נוהג, לכאורה, ברכב.

כלומר, על אף שמקום עבודתו של המבקש מצוי במרחק קצר מביתו, כנטען בבקשה, הרי שהמבקש בחר **ביוזעין** לנהוג ברכבו למקום עבודתו וזאת על אף שיכול היה לעשות אותו מרחק בצעידה רגלית כפי שמציין כעת בא כוחו.

בנסיבות אלה מצאתי כי אין כל שינוי בנסיבות ולא נתגלו עובדות חדשות המצדיקות עיון חוזר בהחלטה וגם את משוכת חלוף הזמן לא עבר המבקש בשלב זה.

לאור האמור, אני דוחה את הבקשה.

מזכירות תעביר ההחלטה לידי הצדדים.

1לאור 54678313

ניתנה היום, כ' אייר תשע"ז, 16 מאי 2017, בהעדר הצדדים.